

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po 10 kr. za meec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnishvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne ozi-ramo na dotično naročilo.

Upravištvu „Slov. Naroda“.

Iz Rusije.

13. marca st. st. [Izv. dop.]

Čitajoč denašnje časnike, spomnil sem se nehoté na jako bedasto nemško pesnico: „Die verkehrte Welt“. V njej se pripoveduje, da tam, kjer je „narobe svet“, jajca sedé na kokli, karp leta, golob pa plava v vodi, trava je vola, tele vozi mesarja v mesnico, svinja pa mu seka glavo in podobna neumnost, ki jo more izmisliti samo nemška glava. No, ravno danes sem začel dvomiti in prepričal sem se, da je pesnik globokomislenga „verkehrte Welt“ bil velik prorok; vidim, da so se njega besede začele izpolnjevati v blaženi Germaniji, kjer so, kakor je izvestno, iznašli nekaj tudi — opico. Govorili so te dni, da Bismarck prosi papeža Leva XIII., da bi on posredoval, da bi se nevtalizovala Alzacija-Lofaringija, danes pa celo govore o novem kongresu, kjer bi se imela rešiti mejnarodna vprašanja, v njih številu se ve da prvo: bolgarsko in knez Bismarck želi, da bi pred-

sednik na tem kongresu bil — papa Lev XIII.! To izvestje je jako podobno resnici; človek, ki govori danes, da je belo to, kar ves svet vidi, da je črno, jutri pa narobe, ki se danes družijo s pruskimi protestantskimi junkerji, jutri pa z židi, pojutranjem z jezuiti, kar je Bismarck že dokazal vse neko-likokrat v poslednjih letih, tak človek je sposoben k vsemu, da bi le dosegel svoje namene. Bismarck došel je torej do izvestnega gasla: „der zweck heiligt die mittel“, in lahko pričakujemo izvestja, da je Bismarck sprl se z Levom XIII. in sklenil prestopiti k ruskej sekti „skopcev“, h katerej v npravnem zmislu že davno spada. Da je knez Bismarck genijalen mož, temu pritrdi vsakdo, da pa je njega genijalnost do zdaj svetu prinesla več hudega nego deset papežev dobrega, to vidimo vsi. Zanimivo je znati, v kakem položaji bode Lev XIII., ako prevzame nalogo svojega novega luteran-skega zaveznika in prijatelja. Večina avstrijskih Slovanov je latinskega veroizpovedanja, razen tega katoliška cerkev že davno želi ugoditi Rusiji in želi celo zjedinjenja v veri, seveda na podlagi polnega podrejenja pravoslavlja latinskej veri, — na katerej strani bode papež, na strani luteranca, bivšega brezsrčnega preganjalca papeštva, kneza Bismarka z njega nemškimi protestanti, ali na strani Slovanov, to je Rusije in jednokrvnih nje bratov? Bode li na strani Francije, „najstare hčere katoliške cerkve“? Bode li na strani katoliške Irske ali episkopalne Anglije? z jedno besedo, bode li na tistej strani, na katerej je prirodno božje pravo, ali tam, kjer vlada meč, ki je že tolikrat udrihal po koreninah rimskega papeštva? Bismarck gotovo Leva XIII. ne prosi posredovanja za to, da bi on, Bismarck, škodo trpel, ampak da bi s pomočjo rim-skega prvosvečenika zatrl stoglavega zmaja — slovanstvo; prosti aritmetični račun pa kaže, da je boljše razžaliti kakih 20 milijonov protestantov, nego 120 milijonov pravoslavnih in katoliških Slovanov.

1. marca so se zaprli trije študentje Peterburškega vseučilišča, ker so pri njih našli bombe, nabite z dinamitom; kdo so ti študentje in ali so študentje, ali preoblečeni v študentsko uniformo lo-povi, dokazala bode preiskava. Nobeden izmed njih

ni poskušal metati bomb, nobeden ni bomb posebno skrival, in javno mnenje je soglasno v t. m., da so ti lopovi, ako so zares kaki gladni židovski študentje, podkupljeni z angleškimi in nemškimi denarji, da bi ustrašili Rusijo. Ko so lopove zaprli izpovedali so, da so člani „tajnega anarhističnega občestva“, to je društva, h kateremu spadajo razni podkupljeni podleci v Bolgarski, na pr. bivši Odes-ski izvoščik Stambulov, ruski kapitan Nikolajev, se-danji bolgarski vojni minister, in drugi, kateri le po čudni pomoti policije neso še obviseli v zanjki in ki seveda trepetajo za svojo kožo, ko bi Rusija prišla v Bolgarijo. Čudno se nam le zdi javkanje avstrijskih židovskih listov povodom tega „poduše-nja“; nihče ne veruje farizejskim tiradom teh pod-kupljenih pisuonov, ki obžalujejo dogodek 1. marca.

Jasno je, da so ti trije bombardisti le kup-ljeno orodje anglo-levtonske svojati, ki se baha javno (vidi „Deutsche Heereszeitung“), da ima v roki taka sredstva, s katerih pomočjo bodo ruske tvrdnjave v nekaj urah popolnoma razrušene. Treba je bilo Rusijo ustrašiti, češ, začnite, a mi vzdig-nemo vse vaše socialiste doma proti vam. Tudi to nas ne plaši. Izmej sto milijonov, ki jih ima Ru-sija, nahaja se vselej nekaj lačnih kreatur, ki bi z enakim veseljem zatrkjali tudi Bismarcku bombo pod pete, ko bi jih kdo plačal zato. Rusija zna, da je na njenej strani pravica, zna, da ruskemu člo-veku ne bo žal poslednje kaplje krvi, ako bo treba uničiti vraga, bodisi ruski nihilist ali pa nemški lakotnik. Rusija je dozdej, v ime pravice in člo-veštva, osvobojevala zatirane narode brez vsake ko-risti, brez vsake sebičnosti, in v tem jej je „Ev-ropa“ vselej samo polena metala pod noge; ta Ev-ropa je rokopleskala, ko so nedavno nje najemniki streljali pobite in na smrt ranjene bolgarske patri-jote Uzunova, Filova in cele desetke drugih, tako da je celo sultan, ta personifikacija krvo-ločnosti, rekel: „ko bi bil jaz velel streljati vsakega bolgarskega puntarja, kakor to delajo regenti, bi bolgarskega vprašanja davno že ne bilo.“ K čemu torej farizejska solza povodom poslednjih treh bomb, katerim osoda ni dala razleteti se. Čemu oblizovati se, kakor gladen ris, okolu krčevitih trupel nedolž-nih bolgarskih žrtv in baš isti čas ohati in ohati

LISTEK.

Mabel Vaughan.

(Roman. V angleškem spisal Marija S. Cummins, poslovenil J. P.—ski.)

Četrto poglavje.

(Dalje.)

„Kaj! na ples iti prvi večer po tvojem do-hodu?“ zaklical jej je za odgovor, ko ga je tako začudena gledala; „na ples naj bi šel, ko te že štiri leta nisem videl! Misliti moraš, da so mi plesi močno mari, ali pa da mi sestra moja ni prav nič mari.“ In to govorivši potegnil jo je prav pristrčno k sebi na naslonjač. „Ti pač nisi trudna,“ nadalje-val je, „vsaj ne zdiš se mi trudna.“

Trudna res ni bila. Nje obličje se je pri tem dokazu nespremenjene bratove ljubezni kar svetilo radosti; a tudi vse stvari okrog nje so jej izva-ljale tako prijetno začudenje, da jej je to celo misli na utrujenost pregnalo. Prvikrat je sedaj videla to malo sobo, a mladi devojki zdela se je prav čarobni san. Predrago opravljena obiskovalnica, bogato oskrb-ljena knjižnica, široke stopnjice in visoki svetli pre-hodi dopadali so jej po svojej krasoti ter jo z nova

prepričali o bogastvu nje očeta. V tej mali sobi pa je bilo nekaj, kar je govorilo k vzvišenemu čutu in bolj izbornemu ukusu, čegar Mabeli kljub nje lehko-mislenosti in veselosti ni manjkalo. Z oponami pre-vlečene stene in pregrnena okna so tej sobi dajale neko odločenost in mirnost, kateri je drugod v hiši pogrešala. Stojalo iz lične žice spleteno, nosilo je polno izbranih živih cvetic, da je zrak v njej bil svež in duhteč kot v vrtu. Ob stenah je viselo ne-kaj malo slik, a njih predmeti so segali Mabeli v srce in čutila je bolj nego razumevala, da izvirajo iz rok pravega mojstra. Tu ni bilo dragocenih zreal-niti dragotne pozlate, ki bi oči slepila in mamila, tu so bile le umetne posode izješčne oblike, mize z ukusno uloženimi deli, dragotna pisalna miza à la boule, mala polica z izbranimi knjigami in nekateri mali kipi; srebrna svetloba, ki je iz svetilnice, pre-čudno iz alabastra narejene, izvirala, podelovala je vsemu neko posebno milino.

Henrik je z očitno zadovoljnostjo opazoval sestro, ko je pregledovala posamične lepe stvari, ko so nje oči radosti se bliščale in ko je svojo na-udušenost s posamičnimi besedami izrazovala. „Oh, Henrik,“ vskliknila je nazadnje, „kako krasna je tvoja soba!“

„Moja!“ odvrnil je Henrik. „Ti pač ne bodeš mislila, da je vsa ta ženska ropotija moja. Sedež v kotu tega naslonjača nameravam pač sedaj pa sedaj za se zahtevati, o vsem drugem pa lahko ti razpolagaš.“

To je bilo Mabeli preveč. Popustila je bila brata, da bi mično olepšavo sobno lože in natančneje ogledovala; ko jo je pa proglasil vlasteljico vse te krasote, umaknila se je hitro za njega, da ni mo-gel videti solzá, katere jej je bila hvaležnost izva-bila, glavico položivši mu na ramo, skušala je s pristrčnimi besedami in toplimi poljubi zahvaliti se mu za njegovo dobroto, kajti popolnem prav je sklepala, da je to malo zakladišče obsegalo vse, kar je bil Henrik na potovanji po inostranskem svetu lepega nabral.

„Draga, tvoja hvala je pač preobila,“ rekel je Henrik s kaj živim glasom, ko je Mabel znova in znova njegovo blagosrčnost, njegov ukus in nje-govo skrb poudarjala. „Prav nič mi ni treba zata-jevati se, ko sem trosil denarje, s katerimi me je oče toli bogato preskrboval; zagotavljam ti tudi, da sem imel prav malo opravila pri izbiranji teh lepih predmetov, razen nekaterih knjig. Meni se imaš le zahvaliti, da Terpsichora ni došla s polom-

zaradi glupega dejanja treh Peterburških lopovov? Morebiti je židovskim listom žal, da se tem brezbožnim lopovom ni posrečilo izvršiti to, za kar so bili plačani izza meje? „Man merkt die Absicht und wird verstimmt.“ Židu je vselej hudo, kadar kapital ne donaja obresti.

Ministerstvo financ misli uvesti novo reformo, to je tobačni monopol. V Avstriji ima država monopol na sol, na tobak in na smodnik, zato bedni človek včasih je neslan krompir v oblicah in kadi trtno kožo ali pezdur. V Rusiji dozaj kupujemo sol po 1 kopejki za funt in kadimo zelo dober tobak po ceni, najmanj petkrat nižje, nego v Avstriji. Ker se zanima s pridelovanjem tabaka 125 000 ljudi, in se ni nadejati, da bodo vsi delavci tovarn vzeti na erarne tabačne fabrike, izračuni se lahko, da bode tabačni monopol prizadel veliko škodo delavskemu razredu ruskega naseljenja.

Na Kavkazu je letos nenavadno veliko angleških turistov; govore, da je njih naloga spuntati Armence proti Rusiji. Vse je mogoče; od Anglije in Nemčije sme Rusija vselej pričakovati vsega, samo dobrega nič. Sploh je že stokrat bilo dokazano, da ti dve podli državi delujeta povsodi in vsemi sredstvi proti slovanstvu; torej — slavljanstvo je njima strašno, ono grozi, pred njim trepeteta. In tega nam je — za zdaj — zadosti.

Krutorogov.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 30. marca.

Predvčeraj vsprejel je **hrvatski** sabor zakon, da se nezavisnost sodnikov odpravi še za dve leti. Načelnik pravosodnje uprave je zagovarjal dotični zakon. Poudarjal je, da poslednja tri leta hrvatska vlada ni odstavila nobenega sodnika iz političnih ozirov, četudi je imela to pravico. Poročevalec Crnković je pa poudarjal, da ima zakon namen deželo varovati puntarskih elementov. To so pa se ve da same fraze. Če vlada ni iz političnih ozirov odstavila nobenega sodnika, to še nikakor ne dokazuje, da bi omenjeni zakon ne bil škodljiv. Sodniki se iz strahu, da zgube službo, ravna po želji vlade, in nepristranost sodstva je vedno v nevarnosti. V resnici je ta zakon napreren proti opoziciji, katero bi radi vladni pristaši razkričali za same puntarje, ker neče plesati, kakor jej Madžari in njih pristaši godejo in odreči se pravicam hrvatskega naroda. — Poslanca Posilovića izključili so za 30 sej, ker je razžalil bana.

Vnanje države.

Zastopnik angleških bankirjev, ki je prišel v Sofijo, se z **bolgarsko** vlado še ni začel pogajati o posojilu, ker nekda še ni dobil potrebnih instrukcij. Vse kaže, da bolgarska vlada še ne bode tako hitro dobila posojila, ker angleški bankirji bodo vso stvar zavračevali, dokler se prepričajo, ali se bode mogla sedaj vladajoča stranka obdržati na krmilu. — Pravosodni minister Stojilov, ki je odpotoval v Darmstadt, bode skušal pregovoriti princa Aleksandra Battenberga, da se povrne v Bolgarijo. Ko bi pa Battenberžan nikakor ne hotel več vsprejeti kandidature za bolgarski prestol, skušal bode Stojilov pregovoriti princa Koburškega, da bi jo vsprejel. Poslednja kandidatura bi pa Rusiji tudi ne bila po godu. Ko se je ob svojem času pretresovala po listih, se je bil oficijozni „Journal de St. Petersburg“

odločno izrekel proti njej. Z izvolitvijo Koburžana se tedaj bolgarsko vprašanje ne bode rešilo, ker ga ne bi potrdila Rusija. — Zaradi neredov ob volitvah v Dubnici obsojeni so se pritožili na apelacijsko sodišče v Sofiji. S tem so to stvar toliko zavlekli, da se bodo najbrž razmere v Bolgariji premenile, predno bode rešena. Potem se bodo pač kazni jako znižale, če ne odpustile, zlasti na smrt obsojeni so si s pritožbo najbrž rešili življenje.

Ruski vladni krogi se zopet bolj bavijo z **bolgarskim** vprašanjem. Poklican je v Peterburg ruski poslanik v Bukureštu, Hitrovo, da bode poročal o bolgarskih zadevah. V Peterburg je povabljen tudi Katkov, ker nekda hočejo tudi vedeti, kako sodi on o bolgarskih zadevah. Pri tem tudi moramo omeniti, da „Moskovskija Vjedomosti“ neso dobile nikakega opomina, ampak so bi e dotične vesti nemških listov vsaj prenašljene, če ne izmišljene. Katkova organ še vedno graja vodstvo vnanje politike, kar jasno dokazuje, da je ta mož še vedno priljubljen pri dvoru. Ker je Katkov za odločno postopanje v bolgarske politiki, je mogoče, da Rusija v kratkem kaj odločnega ukrene. Zapadne ruske železnice so dobile ukaz, da morajo do konca maja napraviti več voz, da bodo mogle hitro prevažati večje število vojakov, če bode treba.

Po poročilih iz Carigrada je **ruski** veleposlanik Nelidov, ko je bil v avdijenci pri **turškem** sultanu, zahteval, da Turčija pokliče nazaj Riza beja iz Sofije in sultan imenuje novega velikega vezirja ter turške čete zasedejo Vzhodnu Rumelijo, ko bodo ruske hkratu Bolgarijo. Sultan mu ni nič odločnega odgovoril. Izrazil je le željo, da bi Rusija povedala, kaj namerava z Bolgarijo. Pred vsem naj naznani dva kandidata za bolgarski prestol izključivši kneza mingrelskega, v ta namen bode že sam (sultan) poslal instrukcije ruskemu veleposlaniku v Peterburg. Instrukcije so se Šakir paši res odposlale in iz Peterburga prišel je odgovor, da je knez mingrelski še vedno ruski kandidat in da se Rusija s sedanjo bolgarsko vlado neče pogajati. Turčija bode sedaj poročila vevlastim, da njeno posredovanje v bolgarskem vprašanju ni bilo uspešno, da tedaj naj vevlasti same kaj ukrenejo, da se razmere v Bolgariji uredijo.

O razmerah v **Rusiji** objavil je „Berliner Tagblatt“ pogovor z nekim državnikom, kateri je dolgo bival na Ruskem. Ta državnik je trdil, da nameravani napad na carja ne bode imel prav nobenih posledic niti na notranjo, niti na vnanjo politiko. Revolucijonarne ideje bi se morale bolj razširiti, da bi imele kaj upliva. Nezadovoljnost mej častniki tudi ni tako velika, kakor se navadno misli, samo nekatere posadke v večjih mestih zapadne Rusije so se navezale evropskega duha. Konstitucionalne ideje imajo več privrženecv v visocih krogih, celo mej velikimi knezi. Toda ta stranka je vojska brez generalov, kajti narod ne mara dosti za ustavo. Car je bolj nadarjen, nego se navadno misli, in se trdo drži starih tradicij. Kar se tiče Bolgarije, je car popustil misel, da bi Rusija zasela Bolgarijo, ako jo dogodki k temu ne prisilijo. Iz izpovedij tega državnika je razvidno, da notranje razmere Rusije nikakor neso tako kritične, kakor je slikajo Rusiji sovražni listi. Ruski narod v velikej večini je zadovoljen s sedanjim redom in ne mara za novotarije. Da je nekaj nezadovoljnejšev v Rusiji, se ni čuditi, vsaj so v vseh državah.

V merodajnih **turških** krogih bolgarsko vprašanje ne napravlja več toliko skrbi, kakor se poroča „Pol Corr.“ iz Carigrada. Prepričali so se, da evropske vevlasti hočejo Bolgarijo prepustiti svoji osodi in da dogodki v Bolgarske ne morejo sedaj prouzročiti evropske vojne. Nobena evropska vlast se do sedaj ni potegnila za Bolgare, kar pač dokazuje, da evropske države priznavajo izključljivo Rusiji in Turčiji pravico, urejevati bolgarske za-

deve. Turčija je še vedno pripravljena poslušati svete Rusije. Misija Rize beja v Sofiji je brezuspešna, ker bolgarska opozicija v Sofiji ravno tako postopa, kakor Cankov v Carigradu, in hoče le turškega komisarja spraviti v zadrego. Ni res, da bi bila Porta zahtevala od regentstva splošno pomiloščenje vseh v Bolgariji zaradi političnih prestopkov obsojenih. Regentstvo nema pravice, dovoliti splošne amnestije, to pravico ima po bolgarske ustavi samo knez, pa mora temu pritrditi še narodno sebranje. Bolgarski beguni prosili so bolgarskega eksarha v Carigradu, da bi se opravljala panihida (requiem) za mrtve Ruščuškega ustanka. Eksarh je odklonil njih prošnjo z motivacijo, da cerkev ne sme biti pozorišče političnim demonstracijam.

Kdaj in kako se bode prenovilo **italijansko** ministerstvo, se še nič gotovega ne poroča, le to je gotovo, da sedanje ministerstvo ne bode moglo dolgo več ostati. Govori se, da bode izstopil iz ministerstva tudi grof Robilant.

Belgija je bila poslednja leta jako zamenarila svoje trdnjave. Kar je poslednja leta zamudila, to sedaj hoče hitro popraviti. Trdnjave hitro popravljajo, in minuli teden so že v Antwerpen dobili 30 Kruppovih topov, pa jih je nad 100 še treba.

Na **Španjskem** so na več krajih oblastva prišla na sled republikanskim agitacijam. V Madridu bila je cela zarota. Ko je policija zaprla zarotnike, je našla več bomb pripravljenih, s katerimi so hoteli razstreliti javna poslopja. V Sevili in Barceloni dobili so na pošti zavoje s puntarskimi oklici, kateri so se imeli razdeliti mej vojake. Vlada se nadeja, da bode sedaj mir, ker so glavne krivce pozaprl.

V **angleške** spodnje zbornici vrši se posvetovanje o izimnih zakonih za Irsko. Po teh zakonih bode smela sodišča zaslišavati priče, če tudi ni nobenega zatoženca. Za nekatere slučaje se bode odpravila porotna sodišča. Upeljala se bodo sodišča za sumarična razsojevanja, ki bodo smela prisoditi do 6 mesecev ječe za zarote in druge izgrede. V gotovih slučajih se bodo irski zločinci poslali angleškimi sodiščem, da je obsodijo. Tako delegovanje sodišča pa ni dovoljeno za politična zločinstva, kakor veleizdajo, ampak samo za umor, poskus umora in ulom v hiše. Svobodo časopisja se pa ne bode omejila. Izjemni zakoni bodo veljali le za one okraje, za katere je bode proglasil irski podkralj. Ko bi za kak okraj zbornica občinarev ali pa zbornica lordov je zavrgla potem tam ne bode veljali.

Anarhizem se močno širi po severnej **Ameriki**. Mnogi veljavni možje iz strahu pred anarhisti nečejo vsprejeti nobenih javnih mest in služeb. V Chicagu bil je zopet izvoljen dosedanji župan Carter Harrison, pa je odklonil izvolitev s sledečo izjavo: „62 let sem star in tedaj z županovanjem ne morem pridobiti nobenih novih častij, pač jih zgubiti. Bojim se, da bode Chicago hude uni doživelo prihodnji leti. Ko bi najvišje sodišče začelo kako novo kazensko pravdo proti anarhistom, ne dobi bi več porotnikov. Anarhisti bi si pa to tako tolmačili, da je njih delovanje opravičeno in začeli bi rogoviliti. Ko bi jih pa le obsodili in obsili, prišlo bi do krvavih bojov.“

Dopisi.

Iz Maribora 28. marca, [Izv. dop.] Tukajšnja Marburger-Zeitung je v svoji 24. številki prinesla sledeče poročilo od sv. Lovrenca pri kor. železnici: „Danes mi lahko očitno pred vsem svetom dokazemo, da slov. ljudstvo novoslovenskega jezika ne razumeje in da tudi pravi praslovinci spoznavajo, da sta slovenski in pa „windisch“ jezik,

ljenimi prsti in Apollon ne z odbitim nosom. Neizmerno truda pa mi je napravljalo, da so mi te stvari dobro spravili v zaboje in da sem je varno dobil iz starinskih skladišč. Tega, Mabel, bi ne bil storil za nikogar drugzega nego za tebe. A ker se vsega toliko veseliš, čutim se za ves trud bogato obdarovanega. Kaj znaš francoski govoriti?“ nadaljeval je ter ustal in šel k polici s knjigami.

„Ne,“ odgovorila je Mabel, „a nekoliko že čitam francoski.“

„Tega se moraš učiti z menoj“, rekel je Henrik; kmalu bodeš ljubila ta jezik kot jaz. Skup jih bočeva čitati, dostavil je, položivši roko na nekatere najboljše pisatelje francoske; učiti te čem uživati Bérangera in Lamartinea.“

„Češ me imeti za učenka!“ vzkliknila je Mabel. „To bode lepo! In to bode najina šolska soba!“

Henrik je s police vzel dragoceno vezan zvezek ter je vanj veselo in skoro zaljubljeno pogledal, kar je pričalo, kako visoko je pisatelja cenil. Bukve zaprši in je zopet na polico položivši rekel je:

„Jedina zavira v tvojem učenem načrtu je, da te bodo Ludvika in Vanekarjevi ves čas odtegovali. Ludvika je popolna gospa po novi šegi in navadi, kar bodeš v osmih dneh tudi ti“, pristavil je šaljivo.

Mabel je resnobno in skoro razsrjeno zavrnila ono opombo. Nikdar ne postane gospa po novi šegi in navadi, če s tem meni le posvetno gospo. V družbo bode pač zahajala, kot najbrže tudi Ludvika zahaja, a to je ne bode zaviralo, da ne bi čitala, učila se in pogostoma součenkam dopisovala.“

Henrik se je presrečno smehljaj ter ves začuden gledal lepi obraz in krasno postavo, kakor bi jej hotel reči: „Svet te bode klical in se te lastil, ali hočeš ali nočeš.“

A odgovoriti se ni dalo na smehljanje, naj bi bilo to še več izražalo. Mabel baje ni razumela pravega pomena ter se je obrnila k Terpsichori v malem pregradku. Izrekši kolika škoda bi bila, ko bi se bil toli izbran umotvor pri prevažanju poškodovai, vprašala je, kdo ga je pač izbral.

„Rekel si mi, da nisi izbiral po lastnem okusu ali s tem meniš, da so ti te dragotine umetniki sami priporočali?“

„Ne, tega zares ne; a imel sem za se svetevalca dosta bolj zanesljivega od mene in umetnikov. Dudley je bil z menoj v Florenci in skoro v vseh umetniških delavnicah, katere sem obiskal. Njega ukus je brez pogrška in več nego to, draga Mabel, laskal se je sam sebi, da tvoj ukus natanko pozna. Prav smešno je bilo, kako me je naganjal,

naj ti tega genija godbe prinesem. Trdil je, da na vsem potovanji n'sva videla ničesa, kar bi toliko ugajalo tvojemu mlademu in olikanemu ukusu. In ta Iris tudi; pomagalo ni nič, moral sem vsekakor tudi to nežno lepoticu kupiti. Zagotavljal mi je, da bode v tvojih očeh neprecenljive vrednosti. Mabel močno se veselim, da bodeš Dudleya videla; to je kaj krasen človek!“

Mabel obrnila se je v stran, da bi sliko ogledala in isti trenotek tudi bratu zakrila, kako je zarudela o nenavadni pohvali, katero jej je bil mož, kot je bil Linkoln Dudley, izrekel.

Če prav malo let starši od nje brata, bil je Dudley mu tovariš v Parizu, kjer se je več mesecev mudil. Pozneje ga je tudi spremljal na kaj zanimivem potovanji po Franciji, Švici, Nemčiji in Italiji. Zato ga je že leta in leta poznala iz Henrikovih listov; iz tega vira je tudi izhajalo nje veliko spoštovanje njegovih nenavadnih darov in nje prav romantično zanimanje za njegov prenapet prav sanjarski značaj. Dobro je vedela, da so nje tedenski dopisi bratu jo seznanili z Dudleyem; vendar jej je močno laskalo, da je nje značaj toli premišljeval ter nje ukus tako dobro spoznaval; s tem se je sklepala tudi neka navdušenost za umetnost, če prav je ta še bila le malo razvita. (Dalje prih.)

dva čisto različna jezika. Naš obče priljubljeni župnik bi bil moral v nedeljo dne 20. febr. brati pastirski list. Ker je bil pa list pisan v novoslovenskem jeziku, katerega kmetje ne razumejo, bil je župnik prisiljen, da ga je prestavil v stari „windisch“ jezik rekoč: „Ako vam ta list berem v zbrušeni slov. šprahi, tedaj me ne razumete, ako ga berem pa po nemški, tedaj vas zopet veliko ne razume, jaz vam ga bodem torej v vaši ti stari šprahi povedal.“

„To je vendar jasen dokaz o tem, kar smo že večkrat rekli, da je stari „windisch“ jezik čisto drugi, kakor pa slovenski jezik. Prvaki seveda o tem neso prepričani, kajti kar jim ni po volji, to tajijo, če tudi je jasno, ko solnce.“ Nam se je zdelo to neverjetno, da bi mogel omikani človek kaj tako bedastega izgovoriti in dolgo smo čakali, da gosp. župnik to prekliče, kar pa še do danes ni storil. Res! prijatelji njegovi bi se mu za pust pač ne bili mogli dostojniše pokloniti, nego so storili s tem poročilom. Ako je resnično, potem se je g. župnik s svojo učenostjo osmešil pred vsem svetom, ako pa ni, potem bode pa vedel, kako priljubljen je pri nemškutarjih. — Zvedeli smo tudi, da se ta župnik zborovanj tamošnjega bralnega društva, pri katerih so navzočni njegovi prvi in najveljavnejši farani, ne udeležuje, boji se zamere pri nasprotnikih društva, pač pa podpira nemškutarstvo — kdo se še ve spominjati lanske prusko-nemške šolske veselice — in se tudi udeležuje balov z mešanim občinstvom, pri katerih se le po „hochdeutsch“ govorijo, je, pije in pleše. Zato je pa tudi Marburgerca temu župniku že nekaterikrat hvalo pela. Mi pa mu to hvalo prav iz srca privoščimo, saj je vendar vsak take hvale vreden, kakešno zasluži!?

Iz Žirov 27. marca. [Izv. dop.] — Zopet je preteklo precej časa, odkar ni bilo nič čuti iz naše doline. Akoravno pa je pero mirovalo, da se ga je rija prišla, čas vendar ni stal na miru, temveč je hitel in hitel naprej v brezmejno večnost. S časom pa so prišli tudi drugi dogodki, ki so pa, seveda, vedno bolj žalostni, nego veseli. — Ker je v zadnjem času vedno dosti slišati in brati o nenavadnej zimi v tem času, naj tudi jaz tukaj par vrstic o tej spregovorim. Pri nas je bil tudi čez jeden meter visok sneg, in vsled burje v nekaterih krajih veliki zameti. Ker se je pa vreme zadnji čas precej zboljšalo se je tudi sneg jel odpravljati, in upati je, da nas bo kmalu zapustil.

Osoda pa je tudi mej tem časom precj za htevala od cele občine. V adventu preteklega leta je umrl občinski pisar; 20. t. m. popoldne pa se je preselil v boljšo domovino na veliko žalost cele občine župan Tomaž Naglič v 54. letu svoje dobe. Ranjki bil je čez 8 let za župana, ter se skazal vseskozi kot pravicoljub, dober in za blagor občine skrben mož. Ni ga bilo tako slabega človeka, da bi pri njem ne dobil pomoči. Kdor koli ga je poprašal v katerej koli zadevi, je pri njem gotovo dobil dober svet. Bolehal je precej dolgo časa, posebno pa od jeseni, ko mu je bila žena umrla. Tužni plakamo na njegovem grobu, ter vsi jednoglasno kličemo: „Bog daj, da bi mogli njemu jednega tudi v prihodnje postaviti na čelo občine, posebao sedaj, ko bode treba, kakor se vidi, dobro preudarnega moža.“

S krško-brežiške okolice ob Savi 26. marca. [Izv. dop.] Druga leta ob tem času sem imel priliko, poročati o lepem pomladnem vremenu, kako krasno se razvija priroda, donašajoč nam s slehernim dnem novih prijetnostij: ljubkih cvetic — in tudi o krilatih pevcih mi je bilo moč kaj povedati, kar letos se ve da še ne morem. Tako hude in sitne zime, ki bi bila nas nadlegovala s tako obilim snegom, pri nas še najstareji ljudje ne pamtijo. Pred dvema letoma smo videli n. pr. na Krškem v dan sv. Josipa pred vikarijato cerkvijo stoječ divji kostanj v polnem zelenju, a letos je taistega na ta dan pokrivalo belo-snežno cvetje. Upajmo, da bode kmalu bolje. — Žalostna postna tišina nas nikakor ne prisili vedno tičati doma mej štiri rimi stenami, da bi premišljevali o grdem vremenu in slabih časih, ali kako se nam Slovencem še vedno kratki pravica ter usiljuje krivica od strani tistih, ki so poklicani v prve vrste skrbi za mir in delati pravico narodom. Sicer je pa sedaj resni postni čas, čas premišljevanja. Tudi jaz premišlujem o boljše bodočnosti Slovencev! Morda vesela velika noč prinese nam obilo pisank (piruhov), na kojih bode napisana enakopravnost vseh narodov v Avstriji. Menim, da bode težko kaj, ker vsako

leto naši ljudski zastopniki prinese ob velikonočnih praznikih z Dunaja le mnogo obljub, pa malo dejanj. Zdi se nam, da bi bilo pametneje doma ostati... Hm, kam pa si zavozil? Povedati sem namreč hotel, da imamo tudi sedaj v postu včasih kako nedolžno zabavo. Tako so v tekočem meseci „Krške dame“ napravile iz hvaležnosti do vrlega „Krškega godbenega kluba“, ki jim je pri ženskej plesnej veselici skrbel za godbo, nekaj „piknik“ ali kakor naš pokojni Jurčič pravi „pojedino“, h katerej je bila povabljena vsa Krška gospoda. No, kakor so mi pravili, je bila ta pojedina prav dobra: bilo je vsakovrstnih jedil na izber in nekateri neso mogli prehvaliti, kako dobro so jeli in pili — ali kakor bi se hudomušni prijatelj moj izrazil: „Trebuh je imel vohcet!“ Največo pohvalo zasluži pa to, da pri tej večerji neso nekateri pozabili na našega prerano umrlega Erjavca, namreč gospica M. Wesner-jeva je nabrala v naglici okolu 10 gld. za njegov spomenik.

Na Jožefovo, t. j. bilo 19. t. m., smo imeli zopet veselje slišati — ne na Krškem, ampak v Brežicah „Krški godbeni klub“. Tam doli ob Savi so „Brežki pevci“ priredili koncert na korist tamošnjim ubogim, pri kojem so sodelovali tudi „Krški godci in pevci“. Toda Krčani pri nemških pesnih neso sodelovali. Petje, kakor godba je zaspane Brežčane tako presenetila, da utegnejo pri prihodnji državnozborni volitvi jednoglasno našega kandidata voliti. Ne, jeden glas dobi nasprotnik od g. župana Žnidaršiča, ker tega neso videli pri koncertu. Lep župan to, ki se še dobrodelnih mestnih naprav ne udeležuje! Pevci so posebno vrlo peli: A. Nedvedov „Pozdrav“ z baritonsolo in D. Fajgelj novo „Pobratimija“. Tu smo zopet slišali solista, nekdanjega pevovodjo Dunajske „Slovenije“ g. Pirnata, ki sedaj vodi petje v Brežicah. „Krški godbeni klub“ je tudi vse komade izvestno dobro izpeljal, kar so poslušalci z burnim ploskanjem pripoznali. G. Parma, ki je v tem kratkem času izvežbal svoje godce tako izvrstno, da se že ne strašijo težkih kompozicij na pr. A. Schuller-jeve ouverture „Die Sirene“, C. Millöcker jevega „Carlotta valček“ iz operete „Gasperone“, J. Strauss-ov „Fledermaus“ potpourri itd., pač zasluži, da ga javno pohvalimo in mu kličemo: „Le tako naprej!“

Na Krškem smo pa imeli pevsko-muzikalično veselico 24. t. m. v prostorih „bralnega društva“ na korist godbenemu klubu. Občinstva je prišlo zopet veliko, ker zanimanje za muziko je občno. Obširni koncertni vspeled je bil po vsem srečno sestavljen: a) Koračnica, b) A. Schuller: „Die Sirene“, ouvertura, svira godbeni klub, c) Hrvatska pesen: „Lovačka“, pel Krški pevski zbor, d) J. Strauss: „Die Goldelse“, polka-mazurka, sviral klub, e) A. Nedved: „Rožica“ z bariton-solo, pel pevski zbor, f) V. Parma: „Fiori italiani (laške cvetke), kadrilja, igral klub, g) J. Strauss: „Fledermaus“—potpourri, igral klub, h) dr. B. Ipavic: „Danici“ z bariton solo, pel pevski zbor, i) A. Millöcker: „Carlotta-valček“, sviral godbeni klub, j) I. pl. Zajc: „V boj!“ s tenor-solo, pel pevski zbor, k) J. Strauss: „Maskenball polka“, sviral klub. Vse točke je občinstvo burno odobravalno in skore vse so morali godci in pevci ponoviti. Srečni Krčani, ki imate tako izvrstno muziko in lepo petje!

Kakor čujemo, napravi godbeni klub prihodnji mesec na veliki ponedeljek izlet v Sevnico. No, ta ideja je zlata vredna, kajti s petjem in godbo se goji narodna zavest in blaži človeško srce. — Vsem delujočim pevcem in godcem pa izrekamo za velik trud in požrtvovalnost najtoplejšo zahvalo in jim kličemo: „Napredujte in delujte v tem zmislu naprej!“ Ljubitelj petja in muzike.

Domače stvari.

— (V mašnike) bodo posvečeni v Ljubljanskem semenišči sledeči gospodje tretjeletniki: Anton Gabrič iz Brezja pri Leskovci; Anton Kreiner iz Stare Cerkve na Kočevskem; Ivan Müller iz Žabnice; Fran Pavlin iz Smlednika; Fran Perne s Trstenika; Fran Pokorn iz Škofje Loke.

— (Filharmonično društvo) priredi prihodnjo nedeljo dne 3. aprila ob 7. uri zvečer v redutni dvorani koncert, pri katerem bode sodeloval šestletni godec Ludovik Petschko z Reke.

— (Iz Lukovca) došla nam je pritožba, da nek tamošnji gospod zlorablja šolsko sobo v to, da šolski mladini naroča, naj doma starišem priporočajo, da ne bodo tamošnjemu postiljonu več dajali nikakih naročil. Šolska soba pač ni mesto za

take osobne mrznje in spletke in upamo, da bodo te vrstice zadostovale, da se to odpravi.

— (Iz vanredni občni zbor) slovenskega pevskega društva na Dunaji bode v petek 1. aprila v društveni dvorani I. Salvatorgasse 12. Na dnevnem redu so volitve na podlagi v novič prenarjenih pravil. Ker je to zborovanje velike važnosti, naj se je udeleže mnogoštevilno slovenski pevci.

— (Banka „Slavija“) sklenila je v mesecih oktober, november in december 1886. leta 12.829 novih zavarovanj za 16.845.435 gld. 31 kr. kapitala ter je zato prejela 440.525 gld. 61 kr. zavarovalnine in pristojbin. Za škode plačala je v teh treh mesecih 288.173 gld. 62 kr. Denarni promet osrednje blagajnice iznašal je 1.553.235 gld. 53 kr. V posojilnicah bilo je v tem času nalože njih 300.039 gld. 66 kr., na zemljišča posojenih pa 668.633 gld. 64 kr. Gasilne brizgalnice dobile so tri občine. — Od 1. januarja do 31. decembra 1886. leta bilo je sklenenih 66.606 novih zavarovanj za 72.861.310 gld. 80 kr., ter se je uplačalo zavarovalnine in pristojbin 1.933.082 gld. 98 kr., izplačalo pa za škode 683.125 gld. 57 kr. Samoupravna društva za zavarovanje pokojnin postajajo od dne do dne bolj priljubljena. Dokaz temu je, da štejejo do konca januarja 1887. leta že 1433 članov, ki so skupno zavarovali 131.795 gld. 32 kr. pokojnin in zato obvezali se uplačati 496.534 gld. 81 kr. ulog.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Peterburg 30. marca. „Novoje Vremja“ izjavlja, da Rusija želi miru in da ni ničesar storila, da bi sprožila vojno. Rusija lahko mirno gleda na nemško-avstrijsko-italijansko zvezo, lahko poleg te zveze živi ter samostalno in krepko pospešuje evropski mir.

Dunaj 29. marca. Cesar danes vsprejel bivšega ruskega vojaškega atašēja generala barona Kaulbarsa v pol ure trajajoči avdienci. Kaulbars ostavi prihodnje dni Dunaj in se odpelje v Peterburg.

Budimpešta 29. marca. Profesor Schenthauer konstatoval, da so zadnji trije slučajji nastali vsled prave azijske kolere. Od včeraj nobenega novega slučajja in upati je, da bolezen ne bode imela hudega značaja.

Sofija 29. marca. (Politische Correspondenz:) Po vsej Bolgarskej popoln mir in od nikoder ni vestij o puntarskih poskusih in pripravah. Od onkraj meje naznanjajo se pač sumna znamenja in gibanja, zlasti, da se bolgarski emigranti zbirajo v mestu Reni. Pri prvih pogovorih zastran posojila angleške družbe pokazalo se je mnogo formalnih in materialnih ovir.

Rim 29. marca. Večerni listi potrjujejo, da bodeta v kabinet ustopila Crispi in Zanardelli, ki sta danes semkaj došla.

„Dijaška kuhinja“ v Celji.

Dalje so darovali:

Gosp. Lenček Fran, posestnik na Blanci	5 gld.	— kr.
Gosp. Kunčič Ivan, učitelj v Sevnici	5	—
Gosp. Fran Vršec, c. kr. notar v Sevnici	5	—
Gosp. Ivan Fišer, c. kr. notar v Mokronogu	5	—
Preč. g. Martin Sevnik, župnik v St. Petru	5	—
Preč. g. Anton Fischer, vikar na Laškem	5	—
Preč. g. Fran Hrastel, kaplan na Laškem	5	—
Gosp. Josip Kodella, inženier v Mariboru	5	—
Gosp. dr. Weingerl v Zagrebu	5	—
Gospa Marija Potočin na Zidanem mostu	5	—
Prevz. g. knez Windischgrätz	5	—
Gosp. Peter Dobnik iz Zorce	5	—
„Ferdinand Roš v Hrastniku	5	—
„Ivan Stožir, profesor v Zagrebu	5	—
„dr. Josip Fon, primarij v Zagrebu	5	—
Preč. g. Radosl. Marzidovšek, c. kr. vojni kaplan v Zadru	5	—
Gosp. Norbert Zanier, trgovec v St. Pavlu	5	—
Posojilnica v Soštani	50	—
Gosp. Oset Simon, trgovec na Vranskem	5	—

Po gosp. Gabršeku nabranih in sicer od gospodov:

Brinove Jaka, posestnik, 1 gld.; Stepic Ant., c. kr. davkar, 1 gld.; Meglič Simon, učitelj, 1 gld.; Schwentner Karl, trgovec, 1 gld.; Sentak Terezija, posestnica, 1 gld.; Kumer Anton, župan, 1 gld.; Musi Josip, posestnik, 1 gld.; Klobučar Anton, uradnik, 1 gld.; J. Lach, posestnik, 1 gld.; Jakob Mesič, posestnik, 1 gld.; Presinger Fran, posestnik, 1 gld.; Gradišnik Julij, posestnik, 1 gld.; Seunik Matija, kancelist, 1 gld.; Gabršek Tereza, soproga tajnika, 1 gld.; Florjan Karl, župan, 1 gld.; Citelnica Vranska 2 gld.; Južna Valentin, posestnik, 2 gld.; Govedič Fran, posestnik, 1 gld.; Sorn Fran, nadučitelj, 1 gld.; Farénik Anton, nadučitelj, 1 gld.; Reich Ivan, učitelj, 1 gld.; Sav. učiteljsko društvo 3 gld. 20 kr.; v družbi nabrano 1 gld.; Gradišnik Luka, zdravnik, 1 gld.; v družbi nabrano 80 kr.; skupaj 29 „ — „

Gospod Spendé, učitelj v Gornjem-gradu je nabral od gospodov:
Dr. J. Šlander, zdravnik, 1 gld.; J. Mikuš, uržan, 1 gld.; J. Mikuš, zasebnica, 1 gld.; J. Jane, oskrbnik, 1 gld.; g. J. Wolf, kaplan, 1 gld.; A. Loretič, trgovec, 1 gld.; M. Spendé, učitelj, 1 gld.; neimenovan 20 kr.; skupaj 7 " 20 "
Preč. g. Gregor Presečnik, kaplan v Poljčanah 2 " — "
Gosp. dr. Fran Firbas, c. kr. notar v Brezjah 10 " — "
Celje 29. marca 1887.

Maks Veršec, blagajnik.

„LJUBLJANSKI ZVON.“

Gld. 4.60. (192—3)
Gld. 2.30. — Gld. 1.15.

Tuji:

29. marca.

Pri **Stenu**: Gainer z Dunaja. — Löwinger iz Budimpešte. — Kügler, Adler z Dunaja. — Dr. Burger, Linhart, Loy, Röthel iz Kočevja.

Pri **Maltet**: Polak, Lazar, Singer z Dunaja. — Steinberg iz Celovca. — Mickel, Angel, Kopel z Dunaja. — Völkl iz Gorice.

Umrli so v Ljubljani:

28. marca: Ana Bernard, hišnega posestnika žena, 59 let, Kolodvorske ulice št. 23, za jetiko.

29. marca: Apolonija Pohlín, šivilja, 45 let, Sv. Florijana ulice št. 28, za vnetjem trebušne kožice. — Rudolf Malinovski, tapetarjev sin, 4 leta, Gospodske ulice št. 4, za škrlatico.

Tržne cene v Ljubljani

dné 30. marca t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	7 15	Špeh poven, kgr.	8
Rež,	4 87	Surovo maslo,	90
Ječmen,	4 55	Jajce, jedno	2
Oves,	3 25	Mleko, liter	8
Ajda,	4 22	Goveje meso, kgr.	64
Proso,	4 87	Telečje	56
Koruza,	5 04	Svinjsko	64
Krompir,	2 68	Kostrunovo	36
Leča,	12	Pišance	60
Grab,	16	Golob	20
Fižol,	13	Seno, 100 kilo	285
Maslo, kgr.	1	Slama,	285
Mast,	64	Drva trda, 4 metr.	650
Špeh frišen,	60	„ mehka,	415

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
29. marca	7. zjutraj	733.97 mm.	1.1° C	brezv.	megla	0.00 mm.
	2. pop.	732.77 mm.	11.6° C	sl. zah.	d. jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	731.37 mm.	5.4° C	sl. zah.	d. jas.	

Srednja temperatura 6.0°, za 0.4° pod normalom.

Dunajska borza

dné 30. marca t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	80.65	80.80
Srebrna renta	81.70	81.90
Zlata renta	113.70	113.60
5% marcna renta	97.50	97.50
Akcije narodne banke	886	881
Kreditne akcije	285.60	285.40
London	127.65	127.55
Srebro	—	—
Napol.	10.12	10.09 1/2
C. kr. cekini	6.02	6
Nemške marke	62.70	62.65
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	126 gld. 50 kr
Državne srečke iz l. 1864	100	165
Ogerska zlata renta 4%	—	101
Ogerska papirna renta 5%	—	88
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	—	105
Dunaj. reg. srečke 5%	—	100 gld.
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	125
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	—	100
Kreditne srečke	—	100 gld.
Rudolfove srečke	—	10
Akcije anglo-avstr. banke	—	120
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	—	219

Podpisana si usoja p. n. naročevalcem naznanjati, da boče nadaljevala

kovaški obrt

svojega pokojnega moža **Štefana Keršiča** v Šiški in prosi še za daljno zaupanje in naročila, katerih točna iz-
všitev se zagotavlja.

Šiška, dne 30. marca 1887.

(205—1) **Marija Keršič.**

Umetne

(41—20)

zobe in zobovja

ustavlja po najnovejšem ameriškem načinu brez vsakih bolečin ter opravlja **plombovanja** in vse zobne operacije

zobozdravnik A. Paichel,

poleg Hradskega mostu, I. nadstropje.

VIZITNICE

priporoča

NARODNA TISKARNA

v Ljubljani.

BRATA EBERL

prodajata najboljše in najcenejše

oljnate barve, lake in firneže

lastnega izdelka, na debelo in drobno, nadalje

prstene in kemične barve in čopiče ter vse v njihino stroko spadajoče blago. (87—38)

LJUBLJANA. Za frančiškansko cerkvijo, v hiši gospoda J. Vilhar-ja hiš. št. 4. **LJUBLJANA.**

Jabelka

v večjih in manjših količinah se kupujejo pri „Bavarskem dvoru“ v Ljubljani.

(18—7)

Dober postransk zaslužek.

Agente za zavarovanje za življenje in proti ognju za mesta, trge in večje župnijske kraje vsprejme **dobro in jake priljubljena avstrijska družba**. Pri primerno uspešnem delovanju stalne plače. — Pismena vprašanja pod „L. N. 1867“ poslati temu listu. (70—17)

V mojem založništvu je ravnokar izšlo:

Prst božji

ali

izgledi božjih kazni, oziroma slučaj, ki niso slučaj.

I. zvezek.

Cena 20 kr., po pošti 22 kr. (Se nadaljuje.)

Nadalje priporočam: (193—2)

Postheft oesterreichisches.

Ein Rathgeber in allen postalischen Angelegenheiten.

Für den Privatgebrauch und mit besonderer Rücksicht auf den

Handels- und Gewerbestand.

Cena 60 kr., po pošti 70 kr.

J. GIONTINI, knjigotržnica v Ljubljani.

Razglas.

Vsled prošnje kranjskega deželne odbora kot zastopnika kranjskega deželne muzeja „Rudolfinum“-a in v soglasji z gospodično Balbino Smolé tovo je c. kr. deželna sodnija v Ljubljani kot zapuščinska oblast po ranjem gospodu Viktorju Smolé-tu prostovoljno dražbo v njegovo zapuščino spadajočih in v kat. občini Trnovsko predmestje ležečih senoženetnih parcel št. 551, 552, 553 in 920 dovolila.

Navedene parcele, katerih prve tri se nahajajo v zemljiški knjigi kat. občine Trnovsko predmestje pod vložno števil 381, slednja pa pod vlož. števil 508, se bodo in sicer prve tri za skupno ceno 580 gld. in slednja za ceno 930 gld. izklicavale in se bo dražba na mestu zemljišč vršila dne 4. aprila dopoldne ob 10. uri po c. kr. notarju dru. Franu Vok-u kot sodnijskem komisarju, pri katerem se tudi nahajajo dražbeni pogoji vsakemu v pregled. Zemljišča se bodo prodala pri jedini dražbi in ne pod navedeno izklicno ceno.

Prodajalcu ostane skozi 8 dni od dneva prodaje pravica pridržana, prodajo odobriti ali ne in na prodanih zemljiščih zavarovanim upnikom ostanejo njih pravice brez ozira na kupnino prihranjene.

V Ljubljani, dné 22. februarja 1887.

Od c. kr. deželne sodnije:

202—2)

Breschar l. r.

Zalogo kož za podplate,

dobrih in trpežnih, priporoča po nizki ceni strojarja **Ivana Tomšiča na Vrhniki.**

! Za zimsko zdravljenje !
Nova napolnitev
medicinalnega
(ki se pa ne sme zamenjati s tovarniškim ribjim oljem)
ribjega olja.
Pristno in jedino zdravilno.
1 stekl. 60 kr., dvojne velikosti 1 gld.
Prodaja (802—23)
LEKARNA TRNKOCZY
zraven rotovža v Ljubljani.
Razpošilja se vsak dan po pošti.

Skušena štupa za živino

po 50 kr.

Ta prav dobra štupa pomaga najbolje pri vseh boleznih krav, konj in prašičev.

Konje varuje ta štupa trganja po črevih, bezgavk, vseh nalezljivih kužnih boleznih, kašlja, plućnih in vratnih boleznih ter odpravlja vse gliste ter vzdržuje konje debele, okrogle in iskrene. Krava dobe mnogo dobrega mleka.

Zametek z različnim navodom vred velja le 50 kr., 5 zamotkov z različnim navodom samo 2 gld.

Dobiva se v (803—23)

„LEKARNI TRNKOCZY“

zraven rotovža v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan po pošti.

CACAO

ČOKOLADA

VICTOR SCHMIDT & SÖHNE

ki sta pri prvi Dunajske razstavi kuhinjske umetnosti bili odlikovani z najvišjo odliko, častnim diplomom, sta pristni samo, če imata našo uradno registrovano varstveno znamko in firmo. (856—90)

Dobiva se pri vseh boljših trgovcih in prodajalcih delikates, v Ljubljani pri g. Petru Lassnik-u.

Razpošilja se v provincije proti poštnemu povzetju.

VICTOR SCHMIDT & SÖHNE,

c. kr. dež. opr. tovarnarji. Tovarna in centr. razpošiljalnica Dunaj, IV., Allegasse Nr. 48 (poleg juž. kolodvora).